

Kap. XVI. *Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd samt til forældreløse Børn.*
(§§ 219—30).

Bestemmelserne er i vidt Omfang de samme som i Kap. XV. De personlige Betingelser er saaledes med selvfølgelige Ændringer de samme, Bidraget er af samme Størrelse, og der gælder de samme Fradragsregler. Derimod bortfalder for denne Gruppe alle Regler om Bidragets Inddrivelse m. v., da der jo ikke er nogen bidragspligtig.

Forslaget afviger altsaa i væsentlig Grad fra den nugældende Lov af 29. April 1913 om Understøttelse til Børn af Enker. Først og fremmest derigennem, at *Bidragene* er sat til *samme Beløb* som de forskudsvis udbetalte Bidrag til Mødre udenfor Ægteskab og forladte Hustruer. Efter den gældende Ordning er der en Væsensforskel mellem de 2 Grupper af Bidrag. Størrelsen af Normalbidrag til Mødre udenfor Ægteskab og forladte Hustruer fastsættes amtsvis paa den Basis, at de skal svare til $\frac{3}{5}$ af Udgifterne til et Barns Underhold i et godt Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges; denne Form for Bidragsfastsættelse svarer altsaa til det System, der er lagt til Grund i nærværende Forslag, blot med det faktiske Forslag, at de *Tal*, Forslaget paa denne Basis kommer til, ligger noget højere end de Bidrag, Amterne hidtil har fastsat, jfr. Bemærkningerne til § 193. For Enkebørns Vedkommende er Forholdet imidlertid det, at Bidragene til dem ved Lov Nr. 127 af 30. Marts 1920 er fastsat *ens for hele Landet* til 200 Kr. indtil Barnets 4. Aar, til 160 Kr. fra det 4. til det 12. Aar og til 120 Kr. for Resten af Tiden. Da Normalbidragene til Mødre udenfor Ægteskab og forladte Hustruer falder mindre, efterhaanden som Barnet bliver ældre, end Enkebørnsbidragene, betyder Forskellen mellem de 2 Grupper af Bidrag rent praktisk, at der vel for de første Leveaar i visse Dele af Landet er en lille Fordel paa Enkernes Side, men at i det store og hele Enkebørnsbidragene er lavere end de andre Bidrag, og denne Forskel er af stor Betydning for Enkerne og føles af disse med Rette som en Urimelighed. Denne væsentlige Mangel ved den nugældende Ordning tilsigter nærværende Forslag at afhjælpe derigennem, at alle Bidragene til enlig stillede Forsørgere fastsættes paa Basis af Udgifterne til Barnets Forsørgelse i et godt Plejehjem paa vedkommende Egn.

En anden væsentlig Afvigelse fra den nugældende Lov ligger deri, at *Enkemændene* er ligestillet med Enker i Henseende til Understøttelse. Dette er begrundet i, at

Moderens Død i et ubemidlet Hjem stiller Faderen meget vanskeligt, navnlig hvis der er flere Børn, idet han, der skal passe sit Arbejde, ikke samtidig kan passe Børnene. Han maa derfor, hvis han vil beholde Børnene, antage en Husholderske, og Kost, Logi og Løn til hende i Forbindelse med den Forøgelse af Udgifterne til Husførelsen, der som oftest vil blive Følgen af, at det ikke længer er Moderen, der varetager Økonomien, vil i de allerfleste Tilfælde betyde en væsentlig Udgiftsforøgelse. For — ogsaa i Samfundets Interesse — at gøre det muligt for Enkemanden at bestride denne Merudgift og derigennem holde sammen paa Hjemmet, finder man det fuldt begrundet, at der ydes Bidrag til Børn af Enkemænd.

Endvidere afviger Forslaget fra de nugældende Regler derigennem, at de faste og lave Trangsgrenser er *erstattet med Fradragsregler*. Denne Ændring vil paa den ene Side bevirke, at betydelig flere Personer faar Adgang til Understøttelse, og paa den anden Side medføre, at en stor Del af disse ikke faar fuldt Bidrag, medens den nugældende Ordning med faste Trangsgrenser bevirker at de, som er under Trangsgrensen, faar fuldt Bidrag, medens de, som er — maaske kun en Ubetydelighed — over, helt udelukkes.

Endelig afviger Reglerne om Bidrag til Enkers og Enkemænds efterladte Børn i væsentlig Grad fra de nugældende. Medens *forældreløse Børn* nu kun kan faa Bidrag, forsaavidt de er Børn af Enker, der har oppebaaret Bidrag eller været berettiget dertil, eller er Børn af Enkemænd, der ved deres Død opfyldte de for Enker foreskrevne Betingelser (derunder de i Relation til Enkemænd urimelig lave Trangsgrenser), har man foreslaaet, at der kan ydes Bidrag til alle forældreløse Børn, der er født i Ægteskab. Og medens der hidtil kun er udbetalt den normale Enkebørnsunderstøttelse, har man ment, at der burde tages Hensyn til, at det forældreløse Barn har mistet begge sine Forsørgere, og at der derfor bør ydes dels et Bidrag, der svarer til Faderens Bidrag (hvilket falder sammen med det normale Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd), dels et Bidrag, der svarer til det, som kan paalægges Moderen til et Ægtebarn. I Overensstemmelse hermed er Reglerne i §§ 229—30 formuleret.

Afsnit IV. (§§ 231—89).

Hjælp i en Række særlige Tilfælde
(Særhjælp).

I dette Afsnit er samlet Bestemmelser om de Trangstilfælde, som man mener maa